

dragelige kontingentudgifter, idet denne forsikringsform ikke er indført på Færøerne.

I 1) d har man fulgt den tidligere affattelse af folkeforsikringsloven, idet den nugældende regel forudsætter et fast ægtefællertillæg.

I 1) f har man åbnet adgang for rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret at fastsætte vejledende retningslinier for indtægtsberegningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, såsom af frit ophold, aftægt og af bolig i eget hus. Bestemmelsen er indføjet under hensyn til, at naturalindtægter spiller større rolle på Færøerne end i det øvrige kongerige.

Endvidere har man udeladt en bestemmelse svarende til folkeforsikringslovens § 41, stk. 3, 3 a og c, idet livrenter, pensionsindtægter, legater og andre private understøttelser efter det oplyste spiller så beskednen en rolle på Færøerne, at reglens praktiske betydning ikke ville stå i forhold til det administrative besvær ved dens gennemførelse.

Endelig har man i 2) foretaget tilsvarende ændring som ovenfor omtalt under 1) d.

ad § 8.

Bestemmelsen svarer til folkeforsikringslovens § 52, dog at renten, der på Færøerne hidtil er blevet udbetalt kvartalsvis, fremtidig vil blive udbetalt forud for 2 måneder ad gangen.

ad § 9.

Bestemmelsen svarer til § 55 i folkeforsikringsloven, alene med de ændringer, der er en følge af de særlige regler om administrationen af den færøske aldersrenteordning, jfr. de almindelige bemærkninger.

ad § 10.

Bestemmelsen svarer i princippet til folkeforsikringslovens § 58 med den forskel, der følger af, at folkeforsikringsloven her bygger på reglerne i lov om offentlig forsorg.

ad § 11.

Svarer til § 11 i den færøske aldersrentelov.

ad § 12.

Man har fundet det rimeligt, at der på lignende måde som i folkeforsikringslovens § 53 og i § 17 i den færøske invalideforsikringslov tilvejebringes hjemmel for at inddrage aldersrenten i tilfælde, hvor en aldersrentemodtager henligger på en

anerkendt anstalt for det offentlige regning, for derved at undgå, at rentemodtageren i sådanne tilfælde opnår dobbelt forsørgelse.

ad § 13.

Forslaget følger her bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 54 og afløser den færøske aldersrentelovs § 13.

Medens det efter folkeforsikringslovens § 54, stk. 2, er socialministeren, der approberer taksterne, der ligger til grund for kommunens udgifter for aldersrentemodtageres ophold på alderdomshjem, har man foreslået, at rigsombudsmanden bemyndiges til efter samråd med landsstyret at approbere de tilsvarende takster på Færøerne.

ad § 14.

Bestemmelsen, der afløser den færøske aldersrentelovs § 15, er affattet således, at spørgsmålet om tilbagebetaling af uretmæssigt oppebåret aldersrente ligesom efter den tilsvarende bestemmelse i folkeforsikringslovens § 56, stk. 5, hentydes til socialministerens afgørelse, idet man dog af praktiske grunde har ment det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at åbne adgang for rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret i et vist omfang at træffe sådanne afgørelser i første instans.

ad § 15.

Forslaget svarer i det hele til den færøske aldersrentelovs § 8 og folkeforsikringslovens § 69, stk. 1, 1. pkt., dog at det, da rigsombudsmandens afgørelser i de fleste tilfælde træffes i første instans, mere klart fremgår, at også sådanne afgørelser kan indankes for socialministeren.

ad § 16.

Jfr. folkeforsikringslovens § 81, stk. 1.

ad § 17.

Under forhandlingerne mellem regeringen og det færøske landsstyre er der opnået enighed om, at statskassen bærer halvdelen af udgifterne, medens den anden halvdel affoldes fra færøsk side efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse. Om forslagets økonomi henvises der iøvrigt til de almindelige bemærkninger.

ad § 18.

Bestemmelsen følger de tilsvarende regler i færøsk invalideforsikringslov §§ 28 og 29.